

Vážení přátelé,

čtvrtý rok války se naplnil. Už není úplně snadné vyjadřovat se k výročí, nemá-li to znít banálně, jako klišé, jako x-té zopakování již vyřčeného. Zkusím se zaměřit na několik „nových“ momentů.

Válka už trvá déle, než tzv. Velká vlastenecká, v chápání Kremlu ta první, kterou Rus vedla proti (v terminologii oficiální propagandy) fašistům. Možná překročení této hranice přivedlo ruské vedení k závěru, že je nutné agresí posunout na vyšší úroveň co do dopadu na civilisty, a zařadilo tedy do svého repertoáru **systematické útoky na energetickou infrastrukturu**. To vyžaduje nové přístupy v práci humanitárních organizací. Jak krátkodobě – např. zřizování nových podpůrných center, tak dlouhodobě – opatřeními zaměřenými na zvýšení odolnosti energetického systému.

Máme za sebou cca rok intenzivnějších snah o ukončení konfliktu. Jasně ukázaly, že **na straně agresora ochota ke kompromisu chybí**, a akceptování jeho podmínek by ani v nejmenším nevytvořilo předpoklady pro udržitelný mír. Nic překvapivého. Snad tato tristní zkušenost otevře oči aspoň některým z těch, kteří se drží přesvědčení, že válku nejsnáze ukončí nátlak na napadenou zemi. Pro nás to znamená, že musíme být připraveni v pomoci vytrvat.

Česká pomoc vstupuje do nové fáze, která bude výrazně **určována krácením zdrojů ze státního rozpočtu**. Eticky neospravedlnitelné a v mnoha ohledech – včetně velmi pragmatických – nepochopitelně krátkozraké. Tím spíš chci poděkovat České republice i individuálním dárcům za rozsáhlou [podporu, díky níž jsme v uplynulých čtyřech letech mohli na Ukrajině pomáhat](#).

A moc děkuji také všem, kteří na našem ukrajinském programu v uplynulých čtyřech letech pracovali. Pro mě byla tato etapa mého působení v humanitárně – rozvojové branži z profesního i lidského hlediska jednoznačně nejsilnější.

Evžen Diviš

regionální manažer pro Ukrajinu, Moldavsko a Mongolsko Charity Česká republika

POMÁHEJTE S NÁMI UKRAJINĚ

Čtyři roky solidarity

Už čtyři roky podporuje Charita Česká republika Ukrajinu v mimořádně těžkém boji proti ruské agresi. Působíme nejen přímo v zasažených oblastech v blízkosti fronty, ale pomáháme i těm, kteří před válkou našli útočiště v jiných částech země nebo v Česku. [Veřejná sbírka Charita pro Ukrajinu](#) vynesla během čtyř let 185,7 milionů korun. V roce 2025 podpořila Charita 88 612 uprchlíků v Česku a desítky tisíc lidí na Ukrajině.

CHARITA PRO UKRAJINU

Vyvracíme mýty o ukrajinských uprchlících

Ukrajínští uprchlíci se stali během čtyř let součástí našeho života. Lidé, kteří utekli před válkou, u nás pracují, jejich děti chodí do škol a zapojují se do místních komunit. Z původně krizové situace se postupně stala každodenní realita společného soužití. Přesto se i po letech objevují [mýty, které tuto realitu zkrslují](#) a ve společnosti vyvolávají napětí a nedůvěru. Fakta mluví jasně: Ukrajinci nejsou pasivní příjemci pomoci, ale součástí české společnosti.

MÝTY O UPRCHLÍCÍCH

Z uprchlice pečovatelkou v Charitě

Uliana přijela do Česka v roce 2022 po začátku války na Ukrajině. Ocitla se sama v cizím městě, jen se dvěma malými dětmi a bez znalosti jazyka. Vzdát se domova pro ni bylo nepředstavitelné, ale bezpečí rodiny stálo na prvním místě. Dnes je Uliana [pečovatelkou v Charitě Praha Holešovice](#), denně dochází do domácností seniorů a pracuje v náročném oboru, který u nás dlouhodobě trpí nedostatkem pracovníků.

PŘÍBĚH ULIANY

Když na charitu, tak na Charitu

Postní období je čas, kdy bychom měli zpomalit, zamyslet se a udělat krok ke světu, kde soucit a solidarita nejsou jen prázdné fráze. Tato doba nám připomíná, že skutečné hodnoty neleží v materiálním světě, ale v duchovních hodnotách a pomoci druhým. Charita pomáhá bezbranným a nemocným už více jak sto let a svou práci dělá z lásky k lidem. [Pomáhejte s námi](#) těm, co to nejvíce potřebují. A to nejen v postním období!

PŘÍSPĚT NA CHARITU

Charita pomáhá ve světě

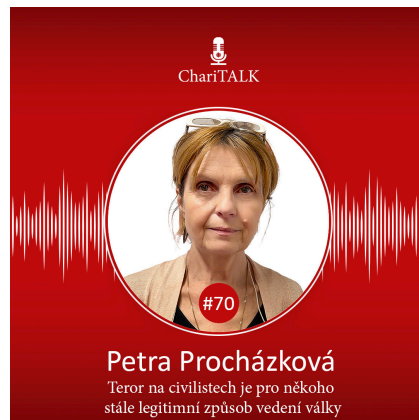

Zveme vás na [veřejnou diskusi k čtyřleté připomínce konfliktu na Ukrajině](#). Hosté se spolu s moderátorkou a novinářkou Kateřinou Gruntovou zaměří na význam a důležitost české pomoci, dopad války na místní obyvatele a geopolitický kontext. Pozvání do debaty přijala reportérka **Eva Čeplová**, politický geograf **Michael Romancov** a regionální manažer pro Ukrajinu, Moldavsko a Blízký východ Charity Česká republika **Evžen Diviš**.

Dobro do (d)uší

Válka na Ukrajině se v médiích objevuje denně. Po čtyřech letech od začátku ruské invaze ale bereme zprávy o obětech často jen jako čísla, která si přečteme mezi ranní kávou a pracovní poradou. Otupěli jsme a válku ve veřejném prostoru normalizovali. Pokaždé musí přijít ještě něco více šokujícího, aby si vynutila naši pozornost. To, co děsilo před čtyřmi lety, dnes už nestačí. „Smířili jsme se s tím, že z Ukrajiny by byla vlastně prima nárazníková zóna, která nás bude chránit před nebezpečím z východu,“ říká **v podcastu ChariTALK novinářka a válečná reportérka Petra Procházková.**

[POSLECHNOUT PODCAST](#)

[PODPOŘTE NÁS](#)

[Unsubscribe](#)